

פרשת וישב

"אלה תולדות יעקב יוסף.." (ל"ז, ב').

חייהם של יוסף ויעקב שלובים אלה באלה, קיימת אנלוגיה מפתיעה בין חיי האב לחיי הבן מבחינת משמעות האירועים שפקדו את שניהם :

שניהם בניס לאמא עקרה הנפקדת לאחר שנים רבות ומולידה שני בנים-יעקב ועשיו, יוסף ובנימין. אצל שניהם סובלת האם מקשיים בלידה (ויתרוצצו הבנים בקרבה). שניהם נרדפים ע"י אחים המבקשים להורגם. שניהם נתגדלים על ידי חלומות (סולם יעקב). שניהם נגנבים (ע"י לבן וע"י האחים). שניהם נושאים אשה בחוץ לארץ מולידים שם ילדים. שניהם משרים ברכה על הבית בו הם נמצאים. שניהם פורשים מבית אביהם ל 22 שנה. שניהם זנים זה את זה כל אחד בתורו במשך 17 שנה. שניהם משביעים לקוברם בארץ כנען, מתים במצרים ושם נחנטים.

(מתוך ספרו של ישעיהו ליבוביץ'- 'שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע')

שיעור פרשת שבוע- דובי גינזברג

שבת פרשת וישב		ימי החול	
הדלקת נרות	16:19	זמן תפילין /טלית	05:43←05:40
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית	-	שחרית ב' (בביה"ב)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	08:00
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:06←09:09
שחרית ע"מ	08:00	מנחה וערבית	16:25
מנחה 12:30, 13:30	16:09	שקיעה	16:39←16:42
מנחה (בבית שנון)	14:00	ערבית	20:10
מנחה ע"מ	16:00	ערבית (בשקד ג')	21:00
צאת השבת	17:16		

שבת
שלום

”הַפֶּרֶךְ-א”

מדוע קוטע הכתוב את רצף עלילות יוסף במצרים בסיפור על תמר כלת יהודה בכנען? בעקבות רעיון ששמעתי פעם מד”ר שמואל ויגודה אני רוצה לטעון שבפרק שלנו, מתחולל השינוי הגדול ביהודה. השיעור שהוא יקבל מתמר כלתו יהיה גם השיעור שיהפוך אותו למנהיג שיצליח להביא לגילוי האח האובד במצרים ולאיחוד המשפחה מחדש.

עד לפרק לח הולכת ונחשפת לעינינו משפחה בה קיים **ניכור** עמוק בין האב לבניו ובין האחים ליוסף. פרשתנו נפתחת בתיאור יוסף המתרועע עם בני השפחות ומביא את ”דבתם רעה אל אביהם”. הוא לא מדבר **אל** אחיו אלא מדבר **על** אחיו. הוא שם עצמו בתפקיד המקטרג על אחיו. יעקב אביו, מצדו מעצים את האיבה שמתחילה לרחוש בין בניו בהכתרת הבן האהוב בכותונת הפסים המלכותית.¹ הוא לא חש במרירותם של אלו אשר דיבתם מובאת אליו ולא קשוב לרחשי הקנאה בין בניו. הוא מכונס בתוך עצמו. אפשר ובשל געגועיו לרחל, אשתו האהובה, הוא מעתיק את אהבתו ליוסף בנה. הנתק הולך וגדל עד כדי כך שאין יותר תקשורת בין האחים ליוסף, יש רק שנאה ההולכת ומתעצמת: ”וישנאו אותו ולא יכלו דברו שלום”.

ויוסף, שגדל כך שכל העולם מסתובב סביבו איננו מסוגל לחוש בקנאתם הצורבת של אחיו, ובחוסר טאקט מבהיל מספר את חלומות הגדולה שלו, והם ”ויוספו עוד שנא אותו”.

אני רואה אותם מתרחקים ממנו בראותם אותו קרב אליהם, והוא – ללא כל רגישות רץ אחריהם וקורא: ”שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי...” אטום לזעקת קינאתם. גם לאחר סיפור חלום האלומות, כאשר הם מבטאים מפורשות את קנאתם ותסכולם מהתנשאותו הוא איננו מקשיב לקולם ומספר להם חלום נוסף שכולו התנשאות ואפליה.

יעקב, מתעלם מאותות הסכנה ושולח את יוסף ל”גוב האריות”, לאחיו הרועים בשכם.

המפגש עם ה”איש” בדרך, מייצר השתייה לרגע, המגבירה את המתח שלנו, הקוראים: האם יתעורר יוסף מחלומותיו ויבין עד כמה הרחיק? עד כמה תעה בדרך? ”יִמְצְאוּ אִישׁ, וְהָיָה תֵּעָה בְּשָׂדֶה. וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לְאָמֵר מַה-תְּבַקֵּשׁ?” והוא עונה ”אֶת-אֲחִי אֲנֹכִי מִבְּקֶשׁ” אך אלו כבר לא אחיו.... וכך הוא צועד בעיוורונו לתוך לוע הארי מבלי לחוש בהבל פיו החם... ובשינוי החדות ההולכות וסוגרות עליו.

גם בסצנה זו אין דיבורים בין האחים ליוסף. הניכור גובר. הם מדברים ביניהם **על** ”בעל החלמות הלזה”, הם מתכסים עצה בינם לבין עצמם: ”לכו ונהרגו [...] ונראה מה יהיו חלומותיו”. וכשיוסף יזעק מן הבור ליבם כבר יהיה אדיש לבכיו, כפי שיעידו האחים על עצמם בזמן אחר ברגע של חשבון נפש: ”אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו **ולא שמענו**” (בר’, מב’, כא). צעקותיו נשארות תלויות להן על שפת הבור.

שיאו של הניכור יתגלה לנו ביחסם אל אביהם. הם שולחים את כותונת הפסים מושא קנאתם טבולה בדם, ובהבל פיהם גוזרים על אביהם ”ימים רבים” של אבלות, כאב ובכי.

¹ ראו שמואל ב’ פרק יג’, פס’ יט. תגובת תמר לאסון שהמיט עליה אחיה אמנון, מציין המקרא כי היא קורעת את כותונת הפסים לה זכו בנות המלך הבתולות.

אכן "חִיָּה רְעָה אֶכְלֶתְהוּ". חיית הקנאה והעלבון הבערת בקרב האחים הרגה את יוסף. ידיעתנו כקוראים על התרמית אינה מקלה מעל אבלו הכבד של יעקב. המציאות המדומה שנוצרה בכוח מילותיהם הקשות של האחים היא מציאות קיומו של האב שלא השכיל לחבק את כל ילדיו.

בסיפור **תמר ויהודה**, לקראת סופו, אנחנו מגלים לראשונה תקשורת מסוג אחר. אכן בראשיתו של הסיפור יהודה איננו מסוגל להבין את בדידותה ואכזבתה של תמר הנשאר נשואה נחית למתים, ואיננה יכולה להקים משפחה. היא יושבת בבגדי אלמנות, ומבינה שהיא תסיים את חייה כמצבה חיה. לא נותר לה אלא הפתרון היצירתי והנועז להשיג את זרעו של יהודה, שהתאלמן גם הוא בינתיים, בהתחפשה לזונה.

שוב אנו נתקלים בציפיות שונות מהגבר והאשה, ליהודה, ראש המשפחה, אין בעיה למלא את צרכיו המיניים עם "הקדשה", אך היא - כשמתגלה כי "זנתה ... וגם הנה הרה לזנונים" מיד מצווה יהודה "הוציאוה ותשרף".

אלא שכאן קורה המהפך. בעקבות הצגת **הערבון** אומרת תמר: "**הכר נא** למי החתמת והפתילים והמטה האלה". יהודה מכיר לא רק את החפצים המעידים על זהותו אלא גם את טעותו, ככתוב: "**ויכר** יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני".

הערבון מעביר אותנו לראשונה מעולם של **ניכור** לעולם בו היחיד **מכיר** בזולתו, ואף יותר מכך **ערב** לו.

מסתבר כי יהודה למד היטב את השיעור שבקשה תמר. בפרק לחי יהודה למד מהי **ערבות** ומהי **אחריות כלפי הזולת**. ולכן, רק הוא יוכל בעתיד לשכנע את יעקב לרדת שוב מצרימה לשבור אוכל מפני הרעב. ראובן לא ישכיל לפרוץ מעולמו אל עולם האב והוא לא יבין כי הבטחתו לזרוע מוות נוסף במשפחה ("שני בני תמות") - אין בה בכדי ליצור אמון בו. יהיה זה דווקא יהודה שיצליח לשכנע את האב החושש לשלוח את בנימין להעז ולשלחו מצרימה: "**אֶנְכִי אֶעְרְבֶנּוּ—מִיָּדִי תִבְקָשׁוּנִי. אִם-לֹא הִבִּיאֲתִיו אֵלַיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ, וְחָטַאתִי לָךְ כָּל-הַיָּמִים**" (מג, פס' ט). והוא שיאמר באותו מפגש מרגש בפרק מדי לשליט מצרים: "**כִּי עֲבָדְךָ עֶרְב אֶת-הַנַּעַר מֵעַם אָבִי לְאֹמֶר: אִם-לֹא אֲבִיאֲנִי אֵלַיךָ וְחָטַאתִי לְאָבִי כָּל-הַיָּמִים**" (פס' לב), והוא זה אשר יבקש לשים עצמו בכלא במקום בנימין, ויבין כי **ערבות** איננה רק מילים והבטחות ריקות אלא עשיית מעשה ולקחיח אחריות.

עֵלֵי זִיווּן

לליפא אהרוני, אתך באבלך על פטירת אחיך

ישראל אהרוני ז"ל

קיבוץ סעד

לנחום יצחקי, אתך באבלך על פטירת אחותך

שרה אינשטיין ז"ל

קיבוץ סעד

פֶּרֶשֶׁת ו'ש"ב - עֵבֶת אֶמְרָכִים

ראש חודש טבת יהיה בשבת הבאה ("מקץ") ולמחרתו ביום ראשון (נר שביעי).

המולד - ביום שישי בשעה 11.00, 12 דקות ו 9 חלקים. אין אומרים אב הרחמים.

(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

"לכבוד החנוכה"

ביום ראשון הקרוב, לאחר תפילת מנחה,
נתכנס יחד בבית הכנסת
להדליק נר ראשון של חנוכה ברוב עם.
כולם מוזמנים,
מתפללות ומתכללים, ילדות וילדים
להדלקת נרות, זמירות ושירות וחלוקת מגדנות.

תפילת מנחה בשעה 16:25

הדלקת נרות בשעה 16:40

בואו בשמחה!

ורצת

השבת זה אכן קורה!

(בשבת שעברה המודעה פורסמה בטעות טרם זמנה..)

תפילת נשים

לכל ציבור החברות!

השבת, פר' "וישב" תתקיים קריאת תורה ותפילת מוסף, בבית כנסת חטיבה (מועדונית) בשעה 9.15.

בסיום התפילה יתקיים שיעור קצר כולן מוזמנות ילדות, נערות, צעירות ותיקות!

להתראות.

שרה, שקמה, מיכל וליא

י"ג שבט ה'תשפ"ג (27.12.2022) "בית אש" 5: מוזיקה ופזמונים

י"ג שבט ה'תשפ"ג (27.12.2022) "בית אש" 8: (קריאת תורה) מוזיקה ופזמונים 9: טקסט 5:

י"ג שבט ה'תשפ"ג (27.12.2022) "בית אש" 8: מוזיקה ופזמונים 9: טקסט 5:

אלופים בדפדופים – פרשת וישב

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. פְּתַנְתָּ פְּסִים – בפרשה לבוש גברי (בראשית לו), בספר שמואל ב (פרק יג) – לבוש נשי. מי הלוש ומי הלושת?
2. שניים מוצאים את מבוקשם בדותן. הראשון בפרשה (בראשית לו), והשני בספר מלכים ב' (פרק ו) – מי מחפש את מי בכל סיפור?
3. פעמיים בפרשה (פרק לו, פרק מ) מושלך יוסף לבור. איפה נמצא כל בור?
4. "הִקְרָךְ נָא" נאמר בפרשה שתי פעמים (פרקים לו, לח). מי אמר למי בכל פעם?
5. יעקב מתאבל "יָמִים רַבִּים" על יוסף כי חשב שמת. בספר שמואל ב (פרק יד) נמצא אישה שגם היא מתאבלת "יָמִים רַבִּים" על בנה שלא מת. מי האישה, ומדוע היא מתאבלת?
6. בפרשה (בראשית לח) מבניו של יהודה, בפרשה הקודמת (בראשית לו) הוא מאלופי עשיו.
7. מי היא משפחת המלכות בשבט יהודה? משפחת פְּרָץ או משפחת זרח? הוכיחו משני פסוקים במגילת רות (פרק ד).
8. בפרשה נמצא את 'שר הטבחים' (פרק לט), בספר מלכים ב' (פרק כה) הוא 'רב טבחים'. מיהו השר ומיהו הרב? (מיהו טבח? ראו בפירוש האבן עזרא פרק לו פסוק לו).
9. על שניים בפרשה נאמר "וַיִּמָּאֵן" (פרקים לו, לט). מי הם הממאנים? למי הם ממאנים?
10. "וַיִּקְצֹץ" נאמר בתנ"ך על שני מלכים. הראשון בפרשה (בראשית מ) והשני במגילת אסתר (פרק א). מיהם המלכים ולמה קצפו?

הרב ארי

לְיוֹכֵד אֵלֶּה, לְחֲנוּס וּלְאֵיחָו
 וְלִכֹּל הַמְּשַׁחֵה הַמִּוֹרָחֵה
 בְּרִכּוֹת לַבַּת הַמַּצֹּוה עַל הַנְּכֵדָה-נִינָה
 הַיָּה
 בְּתַם עַל חֲלָדָה וּמְאִיר חֲדָד
 אִיחֻלִּים לְמַחְנוּת וּלְנַחְת!

'קהל חסידים' – בימי חשונאים

לא פעם תהיתי על קטע המוזכר בפסוקי דזמרא, אותם אנו אומרים יומיום בתפילת שחרית. במזמור קמט, מזמור הלל לקב"ה הפותח ב"הללויה שירו לד' שיר חדש תהלתו בקהל חסידים"... מופיע הפסוק להלן: "...רוממות אל בגרונום וחרב פיפיות בידם. לעשות נקמה בגויים, תוכחות בלאומים. לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל. לעשות בהם משפט כתוב, הדר הוא לכל חסידיו, הללויה." חשתי חוסר נוחות רבה ומשוכנע אני שרבים שותפים להרגשה זו. הזאת היא דרכם של חסידים? הזהו חסד? החסד במהותו הוא מעשה הנעשה לפנים משורת הדין. האם מעשי נקמה והמשך הפסוק- הם "הדר לכל חסידיו"?

צמד המילים 'קהל חסידים' הפותח את המזמור הוא יחידאי בכל המקרא. אך הביטוי הידהד לי לספר חשמונאים א', ספר הנחשב 'אותנטי' וכנראה נכתב על ידי סופר שחוה את מאורעות המרד החשמונאי (ספר חשמונאים א' מצוי בקובץ הספרים החיצוניים). לאחר שמתתיהו קובע שיש להילחם גם בשבת נוכח ההרג שנעשה במורדים, נכתב בפרק ג פס' יב-יג: "...אז נאספו אליהם 'קהל חסידים' גבורי חיל כל מתנדב לתורה". אומנם הספר תורגם מיוונית, אך שפתו המקורית הייתה דומה לשפת המקרא והמתרגמים האחרונים [כהנא ורפפורט] תרגמו משפט זה ל'קהל חסידים'.

בחשמונאים א' מסופר על אירוע נוסף עם החסידים בימי יהודה המקבי לאחר טיהור המקדש. אלקימוס, כהן מתיוון, פונה אל יהודה בשליחות בקכידס (מצביא שבקרב מאוחר יותר עמו, נהרג יהודה) ומציע לו הצעה לפשרה בין צבא היוונים לחשמונאים. החסידים הם הראשונים לקבל את ההצעה. מאוחר יותר מסתבר שהיוונים טמנו להם מלכודת והרגו בהם שישים לוחמים בו ביום. וכך מסכם את האירוע כותב ספר חשמונאים א' בפרק ז פס' יז: "בשר חסידיך ודמם שפכו סביבות ירושלים ואין להם קובר". ובתהילים עט ב-ג: "נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ. שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר" ללא ספק- דמיון בולט בין הכתוב בחשמונאים א' לבין תהילים. האם הכיר כותב תהילים את אירועי מלחמת החשמונאים?

רבות כבר נכתב על כך שספר תהילים מתכתב עם מאורעות היסטוריים. "על נהרות בבל..." מגלות בית ראשון, "שיר המעלות בשוב ד' את שיבת ציון..." מימי שיבת ציון בבית שני. וכנראה מזמור קמט אותו אנו אומרים בתפילתנו מידי בקר- מימי החשמונאים.

חשוב למקם את המילים הקשות במארג האירוע ההיסטורי.

יש הנוהגים לומר בימי החנוכה את מזמור ס'ז בתהילים, שקיים בו מסר שונה בתכלית מרוח הנקמה:

"יאר פניו אתנו סלה... יודוך עמים אלוקים. יודוך עמים כולם. ישמחו וירננו לאומים כי תשפוט עמים מישור ולאומים בארץ תנחם סלה..."

אבנך כו'צ'י

המעוניין בהרחבה: י, אפרון: 'חקרי התקופה החשמונאית' ומנחם בן שלום: 'חסידים וחסידות בתקופת בית שני והמשנה'.

ליוכבד אולף ולכל המשפחה המורחבת
מלף טוב להולדת הנ'נה - מאור
נכדה למ'רה ויוסי אולף, בת למ'רה ואמ'ר אברהם
איחולים למחות ולנחת!

מרוץ סצף ה-9

כולנו נפגשים למרוץ סעד ה-9, ביום שני, ב' בטבת, 26/12, בשעה 17:00 - על הדשא מול מועדון לחבר. גם אנשים שלא מתכוונים להשתתף בריצה או ההליכה, מוזמנים להגיע ליהנות מאווירת הביחד, לעמוד לאורך המסלולים ולעודד את המשתתפים.

השנה במקום חולצות, נוציא פנסי ראש ממותגים בעלות של 16 ₪ המעוניינים לרכוש - אנא ענו על הטופס שיישלח עד יום שני כ"ה בכסלו, 19/12.

16:30-17:00 - רישום וקבלת סרט סימון לפי מקצה המרוץ הנבחר.

17:00-17:15 - חימום ומתיחות והזנקת מקצים (סדר ההזנקה יוחלט במקום, יש לשים לב).

4.5 ק"מ הליכה.

4.5 ק"מ ריצה.

2.5 ק"מ הליכה (מסלול משפחתי).

2.5 ק"מ ריצה.

מקצה קלנועיות.

המרווחים בין מקצה למקצה יארכו כמספר דקות. בסוף כל המקצים התכנסות על הדשא מול המועדון, חלוקת מדליות, וצפייה בתמונות מהמרוץ.

מסלולים: (הדרכים יהיו מסומנות עם שילוט לפי המקצים, עמדות מים לאורך המסלול):

זינוק למקצה 4.5 ק"מ - בדשא שליד המועדון. רצים עד לשער הישן משם ממשיכים ימינה לשכונה ומשם ממשיכים על העוקף עד חזרה לשער הישן ובחזרה למועדון לחבר.

רצי 2.5 ק"מ - מזנקים גם הם בדשא של המועדון לחבר רצים עד לשער הישן ומשם ימינה עד לשער שדות שם מסתובבים בחזרה למועדון לחבר.

מקצה קלנועיות - נקודת זינוק דשא ליד המועדון - שער כניסה - שער שדות - חזרה לנקודת ההתחלה.

שימו לב לעדכונים בנוגע להסדרי התנועה בזמן המרוץ.

כולנו רצים, הולכים, וזוכים!

בואו בכיף

1. תרבות

פינת הטריביונה / יאיר שלו ופרקאי אפרתי

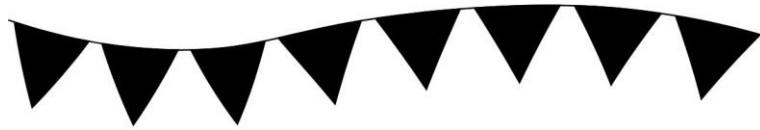
נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת "וישב", תשובות במהופך בעמוד 4

1. מיהו אל השאול במיתולוגיה היוונית? (אתגר: מיהו במיתולוגיה הרומית/כנענית/נורדית)
2. באיזה שם מוכר יותר הצמח "פתילת המדבר הגדולה"?
3. מה אורכו של מגרש כדורסל תקני?
4. אילו 3 אומנים הוציאו לאחרונה שיר בשם "כנען (12 מרגלים)"?
5. ליד איזו עיר נמצא המושב מצליח?
6. באיזה תפקיד החזיק זרח ורהפטיג בממשלות ה-10 עד ה-15?
7. חברון נקראת בערבית אל-חיליל, הידיד. מי הידיד ועם מי הוא מיווד?
8. איזה מין משקה הוא קלבדוס?
9. איזה בית סוהר ממוקם על אי קטן ליד סן פרנסיסקו?
10. ע"י תצפית על איזה חיות גילה קונראד לורנץ את תופעת ה"החתמה"?

עאלת פונוס: כמה "צ'יט" יש בפסל הצבאני האצטר את חזית הכלא?

3"07

יריד צדקה

חנוכה תשפ"ג

יום שני | כ"ה כסלו | 19.12 | 17:30

הצלא של המועדון אחר

ביריד יהיו דוכני יד שניה, אוכל, מאפים,

תכשיטים, מתנות ועוד..

דואן דלמחה!

מחשבה על מעלות הקהילה

1190 / תשפ"א

קהילה יקרה,

היה מרגש להיות במפגשי **המצפן הקהילתי** בבוקר שישי ובמוצאי שבת. כ-210 חברי וחברות קהילת סעד הגיעו לדבר עלינו, על קהילת סעד. עמדנו במעגל גדול בבוקר שישי ומעגל גדול עוד יותר במוצאי השבת והייתה הרגשה גדולה של קרבה של אנשים שרוצים ליצור חיי קהילה איכותיים יותר, טובים יותר. אני מקווה שהצלחנו לתת מקום לכל קול ועכשיו עלינו לעבד ולנתח את החומרים ולפעול ליצירת מענים לצרכים ולמהווים שעלו במהלך המפגשים. השבוע נפגשנו הצוות המוביל, המנחות והמנחים יחד עם יפעת נימן לעיבוד התוצרים ולדיוק ההמלצות להמשך המהלך. בעוד כשבועיים, ביום שלישי י' בטבת 3.1.2023, נקיים **ערב חשיפת תוצרים**, פרטים בהמשך. הצוות המוביל פעל במהלך החודשים האחרונים שעות רבות לקראת קיום המפגשים, הקדיש זמן רב לתכנון תוך חשיבה ועשייה ממוקדת ומאומצת בהתנדבות מלאה למען הקהילה. כל פרט נלקח בחשבון ובכל החלטה הושקעה מחשבה רבה על משמעותה והשפעתה. ביקורת היא דבר בריא שיכול להוביל אותנו לשיפור וצמיחה, יחד עם זאת ביקורת צינית לא ברור מה מטרתה, בוודאי שהיא אינה מקדמת. פירגון לעומת זאת מצמיח, משרה אווירה נעימה ומחזק את הרצון לקחת חלק. הכמיהה לתרבות של שיח מפרגן עלתה בצורה משמעותית במהלך המפגשים. עלינו לכבד ולסמוך על אלה שבחרים לעשות בזמנם החופשי למען הגברת הטוב של כולנו. אני מזמינה כל אחד ואחת להגביר את הטוב בסביבתנו ולהצטרף לעשייה הקהילתית. ביום ראשון כ"ד כסלו, נדליק נר ראשון של חנוכה, החג שמסמל את האור. הרב קוק אמר: "צריך שכל אדם יידע ויבין, שבתוך תוכו דולק נר, ואין נרו שלו כנר חברו ואין איש שאין לו נר. וצריך שכל איש יידע ויבין, שעליו לעמול ולגלות את אור הנר ברבים ולהדליקו לאבוקה גדולה ולהאיר לעולם כולו" מאחלת לכל קהילת סעד חג חנוכה שמח ושנגביר יחד את האור והטוב.

השבוע קיימנו, אריאל סאסי ואני, פגישה עם **השוטרים הקהילתיים** שלנו, לאון ופיני שמלווים את קהילת סעד כבר שנים רבות. לאון ופיני סיפרו על הנעשה בסעד במהלך השנים האחרונות, הציגו את פעילות השיטור הקהילתי ודרכי הפעולה בהם הם נוקטים להגברת תחושת הביטחון של כלל תושבי סעד ואת שיתוף הפעולה עם אריאל הרבש"צ שלנו. השיטור הקהילתי של המועצה האזורית שדות נגב, פועל לשיפור איכות החיים בקהילה בדרכים של מתן מענה לתלונות והודעות התושבים בנושאים מגוונים כדוגמת סכסוכי שכנים, בטיחות בדרכים וכדו', קיום סדנאות הסברה ומניעה ופעולות הסברה לציבור. שוחחנו על ההתמודדויות בסעד בהיבטים של בטיחות בדרכים, מבוגרים וילדים כאחד, סכסוכים והתנכלויות שגורמות להעדר תחושת ביטחון אישי. שמחתי לפגוש שוטרים קהילתיים מחויבים ונכונים לסייע ליצירת סביבה בטוחה ונעימה. סיכמנו על קיום סדנאות מותאמות גיל לילדים ונוער בנושאי בטיחות בדרכים, במסגרת החינוך החברתי. בנוסף בשבועות הקרובים תוגבר הנוכחות של צוותי השיטור הקהילתי בשעות הבוקר ואחר הצהריים, לצורך הגברת ההסברה והמודעות לסכנות הקיימות הקשורות בתנועה ובבטיחות בדרכים. לאון ופיני ימשיכו לעבוד בשיתוף פעולה עם אריאל בנושאי הסיוע לתושב. עלינו לפעול יחד כולם לשמירה על הביטחון ולשיפור איכות החיים בסעד.

לאחר 13 שנים, מסיימת באה את תפקידה כאחראית המועדון לחבר וחדר ההנצחה. במשך השנים דאגה באה לתפעול המועדונים תוך מתן מענה לתושבים, לוועדות ולהנהלות תוך תחושת אחריות ומחויבות גבוהה. אני רוצה להודות לבאה, בשם קהילת סעד, על העשייה הרבה והמסירות הגדולה. מיכל ביליה תחליף את באה החל מיום ראשון, כ"ד בכסלו 18.12.22, ותשמש כאחראית המועדון לחבר וחדר ההנצחה. לתיאום החדרים אתם מוזמנים לפנות למיכל בטלפון 054-8133470. נאחל בהצלחה למיכל עם הכניסה לתפקיד. השכרת כיסאות הכתר ושולחנות העץ העגולים יתבצעו מול בת-עמי גולדנברג.

שבת שלום וברכה,

עזר

”וְאָבִיו קָרָא לוֹ בְּנֵי אִין”

כבר כמה חודשים שבנימין מתגורר בקיבוץ. חלקכם כבר פגש בו בשבילים, בבית הכנסת או בכלבו. עם המעבר לשלב הבא, בעצה אחת איתו, ראינו לנכון לשתף את הציבור בסיפורו האישי. בנימין הוא חייל משוחרר, ששירת בצה"ל כחייל בודד. הוא נולד למשפחה מוסלמית, ועם גיוסו לצה"ל נותק לחלוטין הקשר המשפחתי. במהלך שירותו הצבאי הוא החל בתהליך גיור במסגרת קורס נתיב של צה"ל. לפני כמה חודשים, עם שחרורו, קבלנו פניה לסייע לבנימין במציאת מקום מגורים כדי לתת לו סביבה מיטבית של קהילה שומרת תורה ומצוות שתעזור לו לסיים בהצלחה את הליך הגיור. בעצה אחת עם שרון והנהלת האגודה נעתרנו למשימה. מצאנו לו חדר מתאים וגם משפחה מלווה ותומכת (ייש"כ למשפחת חכמון!).

עוד בטרם התגייר חווה בנימין בסעד את כל חגי תשרי. החל מתקופת הסליחות ותפילות הימים הנוראים ועד ימי חג הסוכות וריקודי שמחת תורה. ימים מאתגרים מבחינה רוחנית לכל יהודי, ובוודאי למי שאינו מורגל בהם. תקופת חגי תשרי דרבנה אותנו להמשיך וללמוד במרץ לקראת המפגש בבית הדין בירושלים. לפני שבועות בודדים הצטרפתי אליו ויחד עלינו לירושלים. בנימין עבר בהצלחה את המפגש, שהסתיים בטקס קבלת עול מלכות שמים מרגש.

בשבת האחרונה (וישלח) במניין השני, זכינו להשתתף בשמחתו של בנימין, כשעלה לתורה בפעם הראשונה. כשאלו קראוס, הגבאי המסור, שאל אותי באיזו עליה לעלות אותו, מיד חשבתי על העלייה השישית שמתארת את לידתו של בנימין, בנם של יעקב ורחל – ”וְאָבִיו קָרָא לוֹ בְּנֵי אִין”. הרי לימדו אותנו חז"ל שמעמדו של גר שהתגייר הוא כמו קטן שנולד, ויש בקריאת הפסוקים חיבור נהדר ללידתו המחודשת של בנימין שלנו.

לעת עתה בנימין ממשיך לגור בסעד. השפה היא עדיין אתגר לא פשוט שניצב בפניו אבל הוא ממש רוצה להתקדם גם בתחום הזה, ואני בטוח שהדבר יעלה בידו.

התורה מצווה אותנו לאהוב כל יהודי – ”וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ” (ויקרא יט, יח), יחד עם זאת היא הוסיפה ציווי מיוחד על אהבת הגר – ”וְאָהַבְתֶּם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם” (דברים י, יט). השוני בין הציוויים נעוץ גם בהבדל בין יחיד לרבים (וְאָהַבְתָּ – וְאָהַבְתֶּם) ויש בו כדי לרמוז על הצורך של הגר בהשתלבות בתוך הקהילה.

למי תודה? למי ברכה? לכל מי שסייע ומסייע לקליטתו הנוחה והנעימה בקהילה, למשפחות שמארחות לסעודות שבת וחג ולמתעניינים בשלומו 'על הדרך'.

הרב ארי